

1. juma-juma

motto: „poate să o găsi și pentru mine
un naș rod să-mi scrie o melodie!”

|

ce miracol în fiecare dimineată,
un măr fără coajă în oglindă
trupul meu gol
spune-mi chiar nu simți tășul
acestui răsărit orbitor
din șapte-n șapte ani
încă te primenești
ai rămas frumos
trupul meu
curbele tale mișcă
frunza teiului de la fereastră
la pat și povestea cu porumbelul
care și-a pierdut aripa

II

unde, unde? spune repede
patru-i un scaun
sau un dric
sau un ou în ibris
sau aripa porumbelului
la Poarta Albă
mai știi
detinuții și...

care Poartă?
o soartă era
Soartă Albă
frumoasa mea cu ochii verzi

pe mama o chemă Elena
și bunica
jumale grecoaică
jumale bulgăroaică
sadea
o striga Elenco
atunci credeam că-i băiat
unu pistruiat
care scuipa frunze

sub fereastra mea
„Ja căsuță albă...”
asta se și cântă
zice Angela

șopările din grădina comună

că aşa se joacă fata
„*și pe stânga*,
și pe dreapta
faca, fac-așa!“...

2. pe vremuri la Zissu

motto: „e-o lume minunată,
ce lume minunată,
numai copii!”

ușa se deschide automat
cocoșatul scoate-o limbă extra-plăt'
una cu trei puncte cardinale
de sub pat...
cocoșatul ăsta e tare ciudat

pe vremuri la Zissu
unde-ngheță șpiriu'
și orchestra răscolea frenetic
prin țambale

„e-o lume minunată,
ce lume minunată,
numai copii!”

cânta o guristă
când porcul era-mpușcat
că n-avea batistă
de-un copil deghizat în martir
ce lume minunată

în luna mai la Cluj
eu zic să-ți scoți oglinda
și să te dai cu tuj

popările din grădina comună

parcă văd acuș-acuș
cum îți cade în culcuș
un păstor de viță veche
unu fără de pereche
și căutătură de drac
a intrat în picioarele goale
fix la tine-n iatac
unde cântă cioara-n prun
și drăguțu' e nebun

.....

fiecare cuvânt pe-o parte apare
pe alta dispără ca soarele
se joacă de-a v-ață ascunsă
după cortină
numă rugină
și fiare vecchi
la popa la poartă...

„ce, ăsta-i refren?”
întreabă Angela...
dar când pisica e moartă
nu te mai calcă niciun tren...

3. acolo sub tren

acolo sub tren
e-o pisică moartă
mâța n-are toartă
s-o ridică încetisor
dulce ascensor
și s-o pui în vitrină
ca pe-o savarină
cu ochi negri și păr alb
să îl-o faci regină

unde-i rujul violet
ca un epolet
bun de dat pe buze
acolo la Bellu, zău
moartele-s toate
lehuze...

4. balada bretonului blond

ce miracol dis-de-dimineeață
pe stomacul gol
pastile de ciocolată „coprol“
împinsă dulos în gurița mea
de-o mână
tremurătoare
mama mare
era grasă
frumoasă
și devreme acasă...

mama mare avea
un breton bine crescut
unu blond
care-i învelea sprâncenele
să nu-i vină peșitorii
să-i deoache genele
că-n Pieța Matache
era un afiș mare
pe care scria totdeauna
„luni: RELACHE“
și fetița Norica
citea mereu cum se scrie
RELACHE
și se minuna
că la Național totdeauna
în sala Matache

Nora Iuga

lunea cap de afiş era
actorul Relache
de-aia-mi pare mie
c-aud căteodată
în zilele astea toride
caniculare frumoasele amieze
de mai an cum sfârâie pe grătar
cu tălpile lor cântătoare

când mai trăia mama mare
și motanul Zogu
regele Albaniei
își aprindea farurile galbene
de-agățat pisici
și pleca la vânătoare Agarici
se grăbea să-impuște bolșevici...

era un cântec
după care-ncepeau
să sună sirenele
la Gara de Nord
dar nu erau ruși
erau get-beget
fortărețe zburătoare
made in U.S.A.!

și veneau săracii, tot veneau
că de când ne știm
îi aşteptam
nonstop cu pâine și sare

șopârlă din grădina comună

până ne scăpam pe noi
în adăpostul CFR
lângă gară
unde nu exista WC, nici pisoară
pentru doamne și domni bunăoară
dar noi aşteptam
cu *Good morning*
Good evening
și *Goodbye*
că pe atunci nu zveam
„*o lume minunată,*
ce lume minunată,
numai copii!“
Ieșirea prin Sărindar!

5. cortina!

fiecare dimineafă începe
cu o poezie foarte frumoasă
într-un oraș
în care scaunele
povestesc ce au făcut peste noapte

știi, piruetele alea nerușinante
când tivul fustei ridică brusc
CORTINA
sus-sus-sus
 opincă sus!
ori jos-jos-jos
 un Făt-Frumos!
și pe strada veche
nicio pereche...

6. Ia Cluj e vara-n toi

alaltăieri încă mă-nălneam
cu un bărbier
și-n locul lui a venit
un fox terrier
Heinrich Schmidt – sosia extrafină
a bunicului de după cortină...

tocmai când copilașul cânta
„*a fost odată a fost cândva*
a ceașcă frumoasă
de alpaca“
plină cu litere
răsturnate pe masă
și mă împiedicam în cuvinte
eram un analfabet
scăpat teafăr
cu bavetica nepătată
vrei să spui
„*nedată cu ruj*“
iubita mea ieri la Cluj
ții minte: mierla-mi cânta

*„elle coule, elle coule la maladie d'amour...
dans les coeurs des enfants“
„e cineva sau poate mi se pare?“*

nimic nu-i imposibil sub soare